

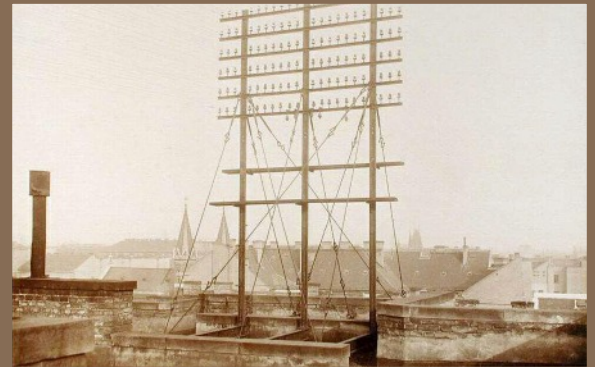
Telefon-hírmondó

1893. február 15-én szólalt meg először a Telefonhírmondó. A vezetékes telefonhálózatra épülő „beszélő újság” Puskás Tivadar találmánya, a rádió előhírnöke volt. Első stúdiója és leadóállomása az V. kerületi Magyar utca 6. számú házban működött, ahol egy országos napilap szerkesztőségéhez hasonlóan négy szerkesztő és mintegy száz tudósító dolgozott. A hírmondó huszonöt előfizetővel indult, de ez a szám egy évvel később hétszázra, újabb egy esztendő múlva pedig ötezerre nőtt, 1900-ban már 6437-en igényelték a szolgáltatást. Az előfizetők száma a későbbiek során sohasem haladta meg 9000-10.000-es számot.

A telefonszolgáltatástól független vezetékhalózat kiépítése körülményes volt, lassan haladtak a munkálatokkal, a budapesti házak felett haladó vezetékek sokaságát, annak látványát akkoriban sokan kifogásolták. A gyakori meghibásodások következtében bizonytalan volt a szolgáltatás is. 1943 tavaszán a telefonhírmondó megszűnik, a vezetékhalózatot lebontják.

Az itt látható és hallható készüléket az 1900-as évek elején használhatták, mert csak akkor működött, ha a hallgatót leemelték. A korábbi készülékek állandóan szóltak, ezáltal terhelték a hálózatot. Általában két hallgató tartozott a készülékhez, később rendelhető volt páros fejhallgatóval is.

Kollár Ernő

A lenti képeken az 1913. április 13-i fagyos, szeles idő borzasztó nyomai láthatók. A szolgáltatás hosszabb időre leállt.

